

At Vandre i Guddommelig Autoritet

Gary Wilkerson May 9, 2016

Der findes meget undervisning i menighederne i dag om, hvordan Guds kraft bliver udløst i vores liv. Det, man i virkeligheden taler om, er guddommelig autoritet. Når dette emne bringes op, kommer jeg til at tænke på Elias. Hans liv viser den guddommelige autoritet, som Gud ønsker at udstyre os med, især i disse tider.

Elias levede i en tid, som ligner vores. Den var kendetegnet ved åndeligt forfald. At ære Gud, var næsten ikke-eksisterende. Der var en strid i Israel på det tidspunkt. Guds folk var delt i to kongeriger: Samaria i nord og Juda i syd. Sameritanernes tro var blevet fordærvet, fordi de havde tilladt andre religioner at blande sig med jødedommen. Akab, som var kongen bag alt dette, Tog meget let på Guds befalinger, "Da det ikke var nok for ham at følge Nebats søn Jeroboams synder..." (1. Kong. 16, 31).

Under Akabs kongedømme syndede folket som det passede dem, og de følte ingen skyld over det. Om der var seksuel umoral eller korrupsion, betød intet. Selv børneofringer blev accepteret af Akab, som også rejste altre for Baals afskyelige religion. Han gjorde det af ren grådighed, for at få offergaver og skatter ind fra en hvilken som helst religiøs kilde. Bibelen fortæller, at denne onde mand begik mere ondskab end nogen anden i historien indtil da: "Omris søn Akab gjorde, hvad der var ondt i Herrens øjne, værre end nogen før ham" (1. Kong. 16, 30).

Også vi lever i en tid med åndelig og moralsk tilbagegang. Ekspertter siger, at de aldrig før har set så stort et frafald fra troen, som vi oplever nu. Ateisme og gnosticisme har stor fremgang, mens folk forlader menighederne i hobetal. Jeg tror det sker, fordi Satan ved, at hans tid er kort. Og han bruger ethvert muligt våben til at fordrive den åndelige autoritet, ikke kun som kulturelt udtryk, men i de kristnes hjerter.

I dag står de fleste af Jesu efterfølgere i en eller anden konflikt. Nogle steder i verden giver det sig udtryk i dødelig forfølgelse. Her ser man voldsomme kulturelle kampe i forhold til kristen tro. Og alle steder kæmper kristne individuelt med økonomien, ægteskabet – og selv med menigheden. Selve troens fundament bliver rystet, og nogle kristne falder helt fra troen. Andre vælger en mere overfladisk tilgang til troen end før. Åndelig praksis, som engang blev anset for vigtig, så som bøn og faste, bliver der taget let på.

Sandheden er, at Gud har en rolle for alle at udfylde i denne formørkede generation. Vi er alle blevet kaldet til at bringe håb og lys til de fortabte og de tvivlende – især i denne stund. Derfor spørger jeg: Er du nogensinde blevet fristet til at gå på kompromis med det du tror på? Står du i en vanskelig situation, som har fået dig til at tvivle på Guds kærlighed til dig? Har du følt dig overvældet, tabt modet, eller overvundet?

Vi er alle blevet givet autoritet i Kristus. Og lige nu forsøger vores sjæls fjende at stjæle den fra os. Elias' eksempel er givet for at instruere os i denne situation. Hans liv viser os, at vi kan stå fast, selv i de mørkeste stunder; at vi kan modstå fristelse og vi kan modstå djævelens anslag mod os – fordi Gud har givet os sin egen autoritet til hans riges formål.

I både nationens og menighedens mørkeste time stod Elias fast på Gud.

Elias kunne sagtens være gået på kompromis, ligesom alle andre omkring ham gjorde. Han kunne har fulgt de andre, som sagde, "Der er ingen grund til at gøre så meget ud af det. Hvorfor hidse sig op? Det er bedre, at råbe som de ulve, man er iblandt." Men Elias' holdning var i stedet: "Tishbitten Elias fra Tishbe i Gilead sagde til Akab:

»Så sandt Herren, Israels Gud, lever, som jeg er i tjeneste hos: Der skal i disse år hverken falde dug eller regn, før jeg befaler det" (1. Kong. 17, 1).

Hvert eneste ord i det vers er fyldt med informationer til os. Lad mig begynde med at sige, at indtil dette tidspunkt, havde Elias ikke været nævnt i Bibelen. Intet tyder på, at han var betydningsfuld på nogen måde. Ikke et ord om hans kvalifikationer, uddannelse, træning eller position. Men for mig er der ikke nogen mere kraftfuld måde, at introducere denne Guds mand på: "Elias sagde..."

Lad mig bede dig om at gøre noget: Sæt dit eget navn ind her – "(Steve, Mary, Josh, Heather) sagde....." Som Elias lever du i en belastet generation, en åndelig formørket tid, en tid med store kompromisser i nationen og i menigheden. Hvordan reagerer du, når du ser dit navn i et bibelvers, som siger "Nu (*dit navn*) ..."? Jeg håber, det tænder en tro i dig – for Gud kalder alle sine børn til at gå i aktion.

Du tænker måske, "Hvem er jeg, at jeg kan påvirke noget som helst? Jeg er bare en gennemsnitlig kristen, og oven i købet en svag én. Jeg har intet at byde ind med." Elias' beretning viser, at dit stamtræ intet har med åndelig autoritet at gøre, for den kommer alene fra Gud. Det er lige meget hvad vores baggrund er, hvem vores forældre er, eller hvilken uddannelse vi har. Et ord kom til Elias på hans tid, i den lille by Tishbe, som han boede i, og sagde "Nu..." Når Gud kalder os, er det altid nu!

Du føler dig måske glemt af Gud, overset i din kaldelse, sat ud på sidelinjen. Men der er et tidspunkt i alles liv, hvor Gud kalder os ved navn og siger, "Nu!" Nu er din tid. Ved hans kraft, vil Gud sætte gang i alt, som han har udrustet dig til at gøre.

Det, som kvalificerede Elias, var hans hemmelige liv med Gud

Der er ingen grund til at opliste Elias' kvalifikationer. Han var allerede kvalificeret fordi han havde en historie med Gud. Elias havde overgivet sig selv til Gud og kendte Herrens veje; og den eneste måde at komme til det på, er gennem bøn. Så da Gud sagde til ham, "Nu", var Elias parat.

Ifølge Jakob, var Elias et almindeligt menneske, som udførte overnaturlige ting, som Gud ville det: "Elias var et menneske under samme kår som vi, og han bad en bøn om, at det ikke måtte regne, og det regnede ikke i landet i tre år og seks måneder; og han bad igen, og himlen gav regn, og jorden lod sin afgrøde vokse frem" (Jakob, 5, 17-18).

Over hele verden er det almindelige kristne som Elias, som stille og flittigt havde et skjult liv med Gud. Herren siger om sådanne kristne, "Ham eller hende her er ikke optaget af kulturelle strømninger. Hun stikker ikke i finger i luften og vejrer hvilken retning vinden blæser, for at finde ud af hvad hun skal gøre. Hun er en opmærksom tjener, som ikke sætter nogen stemme højere end min." Det er dem, som Gud udpeger, når han sætter en forandring i gang.

Bemærk de ord, Elias brugte, da han profeterede til den onde Akab: "»Så sandt Herren, Israels Gud, lever, som jeg er i tjeneste hos" (1. Kong. 17, 1 – min fremhævelse). Elias vidste, at Akab nemt kunne finde på at halshugge ham. Alligevel sagde profeten frimodigt, "Den konge, jeg er i tjeneste hos, er ikke dig Akab. Han er altid hos mig." Elias kunne sige dette uden frygt, fordi han talte med guddommelig autoritet.

Du og jeg vil aldrig kunne stå overfor nogen mørk kraft uden at være bange, med mindre vi først har stået i lyset af Guds nærhed. Når vores tid kommer, hvor vi skal have frimodigheden, behøver vi ikke noget eksamensbevis eller titel – vi behøver kun hans tilstedeværelse i os og ved siden af os. Hvis vi har det, vil vi høre hans ord klart og tydeligt i det øjeblik, ligesom Elias gjorde: "Så kom Herrens ord til ham" (17, 2).

Elias' ord til Akab indeholder en sætning, som er lidt mærkelig. Læg mærke til min fremhævelse her: "Så sandt HERREN, Israels Gud, lever, som jeg er i tjeneste hos: Der skal i disse år hverken falde dug eller regn, før jeg befaler det" (1. Kong 17, 1 – min fremhævelse). Normalt ville en profet tilskrive Gud alle ord, ikke som hans egne. Men for Elias var det en angivelse af at "Jeg har fordybet mig så meget i Guds veje, at jeg kender hans sind og hjerte. Jeg har indordnet mit sind under hans, og ved derfor hvad han ønsker at gøre i denne generation."

Sagt helt enkelt, Gud havde givet Elias guddommelig autoritet. De ord, Elias talte her, var ikke nogen han havde fra en stor lærer – de kom direkte fra Gud selv. Hvordan kunne han ellers forudsige, at regnen ville stoppe og pludselig begynde igen? Men som Elias sagde, skete det.

Det fænomen, som vi ser her, er det jeg kalder et "nu" ord. Det kommer ikke direkte fra Skriften, selvom det har sit fundament der, og er i overensstemmelse med Guds ord. Det er nærmere et ord, som Helligånden giver os i situationen lige "nu". Et ord som dette har kun autoritet, hvis det kommer fra én, som lever et helligt liv.

Tænk over hvordan du vil reagere næste gang en politiker siger, "Vi skal alle have omsorg for de fattige." Du kommer til at høre fnisen over hele Amerika. Men hvis nu afdøde Moder Teresa sagde det samme, ville vi måske give det opmærksomhed.

Kender du Guds hjerte godt nok til at levere et "nu" ord, som han har til dig? Eller er du blevet for ligegyldig i din relation til ham? Når vores time kommer, er det ikke nok at være et ekko af noget vi har hørt fra en kristen leder. Det er der ingen autoritet i. Kom nær til Gud, og han vil komme nær til dig med et sikkert ord – og himlens kraft vil stå bag det.

I vores daglige liv burde vi være så tæt på Guds hjerte, at vi kan sige, når vi ser det nuværende åndelige forfald, "Sådan bør det ikke være."

Guds følelser burde være vores, især nu. Vi burde være i stand til at gøre noget ved det. Elias viser os, at det er det åndelig autoritet handler om: At handle profetisk i Guds navn. Gud giver os sin autoritet, ikke kun for at udruste os, men for at give os et ansvar.

Vi ved alle, at det kan være risikabelt at udtale sig på Guds vegne. Det betyder som oftest, at man skal gå imod strømmen. Det kan gøre os upopulære og udpege os som fordømmende. Men hvis vi er trofaste til at tale hans "nu" ord, vil Gud give os den autoritet, vi har brug for.

I de seneste årtier, har menighederne ikke været særlig villige til at tage denne type risiko. I stedet er der givet en masse undervisning i, at modtage Guds ord, og det har været centreret om selvske behov. Idéen er, at Gud ønsker, vi skal have finansiell succes. Det bliver forstærket af en række kristne bøger om emnet, som sælger godt. Selvfølgelig ønsker Gud at velsigne os, men en grundig læsning af Skriften viser os, at disse "nu" ord sjældent handler om velsignelser. De fleste handler om en udfordring, som skærer dybt ind i sjælen. Tænk på Elias' bestemmelse til at tale. Jeg tror ikke, han nød tanken om at sige, "at det ikke kommer til at regne i lang tid", for så kommer vi alle til at sulte."

De fleste af de ord, som Paulus modtog fra Herren, var voldsomt udfordrende. Hvilken berømt kristen lærer vil i dag tale om, at vedkommende har en "torn i kødet"? Hvem tænker, at det er et budskab, som er værd at dele? Gud fortalte Paulus, at der var byer på hans missionsrejser, som ikke ville modtage evangeliet; og at de ville blive forfulgt, slået og fængslet. At han ville være tæt på at dø igen og igen.

Måske var det sværeste "nu" ord, som Elias nogensinde modtog fra Gud, det, at han skulle stoppe sin tjeneste. Han peakede sin tjeneste og ledte en kraftfuld vækkelse i Samaria, da Gud sagde til ham: "Gå bort herfra, begiv dig mod øst, og skjul dig ved bækken Kerit øst for Jordan. Du kan drikke af bækken, og jeg har befalet ravnene at sørge for dig" (1. Kong. 17, 3-4). Det Gud sagde til Elias var, Jeg sætter dig til side nu. Du vil blive skjult. Det er min kaldelse til dig."

Vi bliver nødt til at spørge os selv: "Er vi lige så villige til at "skjule" os selv – blive anonyme i en selv-profilerende kultur – som vi er til at tale for Herren? Gud vil teste os på dette, præcis som han gjorde med Elias og Paulus. Ser du, han giver sin guddommelige autoritet, ikke kun til de som er frimodige nok, nidkære eller talentfulde – men til de som er villige til at underkaste sig hans vilje fuldstændigt. Det er kendetegnet på de, som Gud kalder frem i mørke tider som vores.

Er du villig til at tale for Gud når det er ubelejligt og det koster dig noget? Er du lige så villig til at tie stille mens alle pludselig lytter til dig? Lige nu er det vigtige spørgsmål for alle, som følger Jesus, dette: "Vil jeg være rede, når jeg hører ham sige "Nu"? Må vi alle være skjult i hans nærhed når det tidspunkt kommer. Amen!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/12680/>